

N:o 45.

Ank. till Riksd. kansli den 19 april 1904, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § och 18 kap. 15 § strafflagen.

Genom proposition, n:o 90, af den 29 nästlidne februari, hvilken af båda kamrarna blifvit till behandling af lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § och 18 kap. 15 § strafflagen.

Häriigenom förordnas, att 11 kap. 15 § och 18 kap. 15 § strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

11 kap.

15 §.

Far man öfverådigt fram, så att annan däraf skadas kan, å väg, gata, torg eller annan plats, som är upplåten för allmän samfärdsel eller

Bih. till Riksd. Prot. 1904. 7 Saml. 37 Häft. (N:o 45).

eljest allmänneligen befares, eller där allmän marknad eller auktion hålles, straffes med böter, högst etthundra riksdaler.

Gör man oljud eller oväsande eller kommer eljest förargelse åstad å plats, som nyss är nämnd, eller å järnvägståg, passagerarefartyg eller annat dylikt fortskaffningsmedel, som är för allmänheten tillgängligt, eller å rum, där offentligt föredrag hålles eller offentlig föreställning pågår, eller där mat eller dryck tillhandahålles allmänheten till förtäring eller eljest varor hållas till salu för allmänheten eller å annat ställe, som, mot eller utan afgift, är för allmänheten upplåtet, straffes, där ej förbrytelsen förut i detta kapitel är med straff belagd, med böter, högst etthundra riksdaler.

Våldför man annan å ställe, hvarom i denna § förmäles, då skall den omständighet, vid straffets bestämmande för våldet, såsom försvärande anses.

18 kap.

15 §.

Öfverlastar sig någon af starka drycker så, att af hans åtbörder eller orediga sinnesförfattning synbarligen märkas kan, det han drucken är, och träffas han i sådant tillstånd å ställe, hvarom i 11 kap. 15 § förmäles, straffes, för fylleri, med böter, högst etthundra riksdaler.

Ifrågavarande proposition är föranledd af Riksdagens skrifvelse till Konungen den 11 mars 1902, däri Riksdagen anhöll, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag dels till ändring af 11 kap. 15 § och 18 kap. 15 § strafflagen i syfte att erhålla sinsemellan öfverensstämmande, förtydligade och, i den mån sådant kunde finnas behöfligt och lämpligt, vidgade bestämmelser om de platser, hvarå, och de förhållanden, hvarunder sådant förfarande eller beteende, som i dessa lagrum omförmäldes, borde anses straffbart, dels till sådan ändrad lydelse af sistnämnda paragraf, att högre bötesstraff än det nu stadgade kunde för fylleriförseelse ådömas.

Utskottet har vid granskning af det i propositionen innefattade lagförslaget icke funnit något att erinra emot den föreslagna lydelsen af 11 kap. 15 § strafflagen.

Hvad åter beträffar 18 kap. 15 § i dess af Kungl. Maj:t föreslagna lydelse, har utskottet funnit sig ej kunna tillstyrka större förhöjning af bötesmaximum för fylleriförseelser än till femtio kronor, hvarigenom i allt fall domstolen beredes möjlighet att kraftigare än nu kan ske i mån af behof inskrida mot förbrytelser af ifrågavarande slag.

På grund af hvad sålunda anförts får utskottet alltså hemställa,

att Riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition icke kan i oförändradt skick bifallas, ville, i anledning af propositionen för sin del antaga följande

Lag

om ändrad lydelse af 11 kap. 15 § och 18 kap. 15 § strafflagen.

Härigenom förordnas, att 11 kap. 15 § och 18 kap. 15 § strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

11 kap.

15 §.

Far man öfverdådigt fram, så att annan däraf skadas kan, å väg, gata, torg eller annan plats, som är upplåten för allmän samfärdsel eller eljest allmänneligen befares, eller där allmän marknad eller auktion hålles, straffes med böter, högst etthundra riksdaler.

Gör man oljud eller oväsande eller kommer eljest förargelse åstad å plats, som nyss är nämnd, eller å järnvägståg, passagerarefartyg eller annat dylikt fort-skaffningsmedel, som är för allmänheten tillgängligt, eller å rum, där offentligt föredrag hålles eller offentlig föreställning pågår, eller där mat eller dryck tillhandahålles allmänheten till förtäring eller eljest varor hållas till salu för allmänheten eller å annat ställe, som, mot eller utan afgift, är för allmänheten upplåtet, straffes, där ej förbrytelsen förut i detta kapitel är med straff belagd, med böter, högst etthundra riksdaler.

Våldför man annan å ställe, hvarom i denna § förmäles, då skall den omständighet, vid straffets bestämmande för våldet, såsom försvarande anses.

18 kap.

15 §.

Öfverlastar sig någon af starka drycker så, att af hans åtbörder eller orediga sinnesförfattning synbarligen märkas kan, det han drucken är, och träffas han i sådant tillstånd å ställe, hvarom i 11 kap. 15 § förmäles, straffes, för fylleri, med böter, högst *femtio* riksdaler.

Stockholm den 19 april 1904.

På laguskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.

Reservation

af herr *A. Olsson*, som anført: »Jag har icke kunnat biträda förslaget om ändring af 18 kap. 15 § strafflagen ens i den modifierade form, utskottet föreslagit. Såsom stöd för min uppfattning om olämpligheten att förändra straffskalan för fylleriförseelser i den riktning nu ifrågasatts, vill jag i främsta rummet åberopa det af erfarenheten be styrkta förhållandet, att det i de flesta fall är omöjligt att på bestraffningens väg vinna målet: förhindrande af fylleriförseelser. Härtill kommer att genom en förhöjning af bötesmaximum för dylika förseelser efter all sannolikhet de fall skulle blifva allt talrikare, då böterna på grund af bristande tillgång hos den bötfällda måste förvandlas till fängelse; och de kortvariga frihetsstraffen, om hvilkas olämplighet uppfattningen torde vara allmän, skulle alltså genom en sådan lagstiftningsåtgärd komma att få väsentligt ökad användning.

Af dessa skäl har jag ansett, att utskottet bort afstyrka hvarje förhöjning af straffsatsen i 18 kap. 15 § strafflagen.